

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Thầy chúng tôi gọi ngày cúng ông Táo là ngày 23 tháng Chạp, ông Táo Hoè bỏ o gọi nhẩy là sai, không đúng truyền thống. Khi xưa cha ông chúng ta không nói ngày 23 tháng Chạp mà nói ngày 23 Tết, vì là ngày cúng bái vào mùa tết. Ngày này vua天子 quan đứu niệm phong ấn tín rừi cật vào kho. Ăn tết xong, tời ngày mừng Bội tết, ngày hỷ cây nêu, bới giở vua quan mới làm lễ khai ấn đứu mứu đứu năm làm việc mới. Tết cúng vua quan cho tời thớ dân đứu ăn tết đúng 2 tuần lễ. Tết dân gian còn kéo dài hơn nữa vì sau ngày Mừng Bội thì mới bắt đứu các lễ Hội Chùa Hội ng, lễ Hội Quan Hội Bội Ninh. Tháng Giêng là tháng ăn chới mà.

Hai Cô Huợ Cao Xuân và Tôn Nữ thì mê ông Táo Hoè nhợ đứu đứu, coi ông nhợ thánh sớ ng. Ông Táo Hoè nhợ u máu tởu, thầy hai cô thềm nghe chuyện nên ông hỏi: Hai cô có biết chuyện thớ ng bé viết thớ xin em nời ông già Santa Claus không? Chớ riêng gì hai cô mà cớ làng ngợ ra, ông bèn thớ ng thớ ng kớ: Cớ cuợi năm là tở con đứu đứu giợi thớ cho ông già Santa Claus xin quà. Bới đó ông nhợ n đứu c thớ cớ a mứu t thớ ng bé. Nó viết rờ ng nó là đứu a con đứu c nhợ t trong nhà nên nó buồn lờ m, nó xin ông già Santa Claus cho nó mứu t đứu a em. Ông liờ n tở lờ i: Ta rừ t sớ n lòng cho con mứu t đứu a em miờ n là con giợi mớ con lên đây vớ i ta mứu t đứu. Nghe đứu n đây thì cớ làng cớ i bỏ ra. Cô Cao Xuân thì kêu lên: Gớ m cái Bác này!

À, mà tôi chớ a kớ chuyện quà tết cớ a ông Táo Hoè. Ông mang tở miờ n trung Canada vớ đứu Toronto này mứu t thùng quà, nào bánh chớ ng cớ a chú em Paul, nào cá chép đông lờ nh cớ a chính ông. Các cớ còn nhợ chuyện chú Paul này chớ. Vớ chớ ng chú đã nhợ p đứu o Công Giáo, không nhợ ng nhợ p đứu o mà còn sớ ng đứu o rừ t đứu n thân. Vớ chớ ng chú phớ trách trông coi nhợ ng ngợ i vô gia cớ đứu n ngợ nhợ qua đứu nhà thớ, sáng sớ m vớ chớ ng chú đứu n thu đứu n rừ i cho hỷ ăn sáng. Ban đứu vớ chớ ng chú cho hỷ cà phê bánh mì, vớ sau thì cà phê bánh mì kớ p chớ, rừ i xôi đứu, rừ i cớ m chiên.

Thét mứu t hỏi bây giợ không nhợ ng ngợ i vô gia cớ mà cớ ông cha xớ cớ sáng sáng là đứu n xin vớ chớ ng chú cho ăn đứu m tâm. Tết tết năm ngoái, vớ chớ ng chú gói bánh chớ ng. Bây giợ nhà thớ mê bánh chớ ng VN mớ i ghê chớ. Món ăn VN có bừa, các cớ thớ y chớ a. Năm nay Chú Paul giợ i sang tết làng mứu t cớ p bánh chớ ng. Cớ p bánh này đã đứu c Ông Táo Hoè đứu trên bàn thớ.

Vì ông giợ chớ c tở ng ban tở chớ c tết trong làng nên ông vớ a lo bớ a cúng ông Táo, vớ a lo gói bánh chớ ng, vớ a lo lờ p bàn thớ tở.

Trong năm, cái thú tiêu khiờ n cớ a ông là thú đi câu. Nghe ông tở đi câu thì ai cũng mê. Ông bỏ o ngày xưa đi câu ngợ i trên bớ đã thớ y sớ ng lờ m. Nay nha, khi bớ n đã chớ n đứu c đứu a đứu m thì bớ n đứu t ghợ ngợ i, lờ y cớ n câu ra, móc mớ i và ném dây. Dây có cớ t cớ c chì nên mớ i câu đứu ng

Chuyện phiếm ngày tết: MÙNG TẾT CON CÁP

Tác Giả: Trà Lữ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

yên mặt ch... cá đ... cái phao n... b... nh. Bấy giờ là lúc ch... các... là lúc sung s... ng c... k... c... a... n. B... n... m... nh... nh... v... t... xung quanh, b... n... y... bình... y... rót cà phê nóng ra nhâm nhi, b... n... ph... ph... đ... u... thu... c, b... n... b... t... đ... u... chuy... n... trò... v... i... m... y... ng... i... ng... i... câu chung quanh, ôi sao mà s... ng... th... . R... i... cá... c... n... câu, b... n... gi... ng... co... v... i... cá, r... i... b... t... con cá b... vào gi... . Ôi sung s... ng... cách gì. Cu... i... ngày... th... nào trong gi... cũng có vài con lóc, con rô. Đ... y... là câu ng... i... b... ki... u... ngày... x... a... . Bấy giờ dân câu không ng... i... b... mà... i... d... i... n... c... . Còn s... ng... h... n... tr... c... . Ai cũng m... c... thêm m... t... cái qu... n... cao su cao... t... i... nách. Không ph... i... tìm... đ... a... đ... i... m... gì... c... . C... th... y... ch... nào đông dân câu là bi... t... ch... đó nh... u... cá. Ngày... x... a... thì cá rô cá trê cá lóc, bấy giờ thì cá bass, cá pike, cá chép. Con nào con n... y... to... t... ch... ng... . H... ng... năm... c... mùa... l... T... n... c... a... Canada là mùa câu cá b... n... , tên ti... ng... Anh là cá flounder. Ngày nào đ... c... báo... th... y... tin ‘ Flounder Run’ thì ngày đó dân câu r... nhau đi đông nh... h... i... Flounder Run là ngày cá b... n... t... xa... ch... y... vào... b... đ... sinh... đ... .

Ông ODP nghe chuy... n... câu cá thì thích... l... m... Ông cũng mê đi câu cu... i... tu... n... Ông nhìn ông T... Hoè r... i... h... i... : B... n... có bi... t... m... t... câu danh ngôn v... câu cá không ? Câu... h... i... này... t... ng... quát... quá... làm... sao... mà... ai... bi... t... đ... c... . Th... y... c... làng... ng... ra... h... t... thì ông ODP tr... l... i... : Đó là câu: Cho ng... i... nào con cá là cho ng... i... đó m... t... b... a... ăn. Còn day ng... i... nào câu cá là cho ng... i... đó th... c... ăn... c... đ... i... Ông T... Hoè đáp ngay: Tôi có bi... t... câu này, nh... ng... dân câu đã nói khác đi: “ Cho ng... i... đàn ông con cá là b... t... ng... i... v... m... t... công... n... u... m... t... b... a... ăn, còn d... y... m... t... ng... i... đàn ông câu cá là cho ông này cái... c... chính... đ... đ... tr... n... v... đi... ch... i... tr... n... cu... i... tu... n... ”. Phe các bà có v... thích câu này quá, bà nào cũng g... t... g... khen là câu nói chí lý.

Ông T... Hoè đã mang ba con cá chép v... làng. Con cá to nh... cái... r... . Ông ph... i... đ... chúng trong đ... ng... đông... l... nh... . M... t... con... ăn... ngày... cúng... ông... Táo... đ... ông... có... cá... c... i... v... tr... i... . Còn 2 con... n... a... thì... ăn... vào... ngày... M... ng... M... t... T... t... . S... dĩ... ăn... cá... chép... ngày... đ... u... năm... vì... ti... ng... Hán... g... i... cá... là... Ng... , đ... c... lên... nghe... nh... ‘d... ’, t... c... là... d... gi... , ăn... cá... thì... đ... c... d... gi... c... năm, cũng nh... đĩa... trái... cây... trên... bàn... th... g... m... trái... m... ng... c... u... , trái... d... a... và... trái... xoài, ng... ý... xin... t... tiên... cho... ‘d... xài’. Cô Cao Xuân bèn lên ti... ng... : Em... th... y... trên... đĩa... trái... cây... bàn... th... th... ng... bày... 4... th... l... n... : M... ng... c... u... , trái... d... a... , trái... đu... đ... , trái... xoài, ng... ý... xin... ‘c... u... v... a... đ... xài’, sao... Bác... l... i... ch... cúng... t... tiên... có... ba... trái... ? Ông T... Hoè nói ngay: C... u... v... a... đ... xài, t... c... là... c... u... ch... v... a... đ... ăn, thì... c... u... làm... gì... ! Ph... i... c... u... d... xài... m... i... b... công... c... u... ch... . Ph... i... d... m... i... s... ng... ch... . Cô Cao Xuân li... n... ch... p... tay... vái... ông... T... Hòe: Cao... ki... n... , cao... ki... n... ! Em... xin... bái... l... y... s... ph... !

Sau... b... a... cúng... Ông... Táo... thì... ông... T... Hoè... ho... ch... đ... nh... vi... c... n... u... bánh... ch... ng... . Năm... nào... làng... tôi... cũng... gói... bánh... và... n... u... chung... m... t... n... i... . Ôi... n... i... bánh... to... quá... ch... ng... . Ông... T... Hoè... và... ông... ODP... là... tay... vua, gói... bánh... không... c... n... dùng... khuôn, còn... chúng... tôi... là... tay... m... , dùng... khuôn... mà... lúc... l... y... bánh... ra, nh... u... đ... ng... v... n... méo... x... o... . Chúng... tôi... b... t... đ... u... gói... bánh... t... sáng... s... m... 30... T... t... , quá... tr... a... thì... n... i... bánh... đã... đ... y... và... b... p... l... a... đ... c... đ... t... lên... . x... v... n... minh... này, ta... không... n... u... bánh... ch... ng... b... ng... r... m... , b... ng... c... i... nh... bên... nhà, mà... dùng... b... p... ga... . Ng... n... l... a... lúc... nào... cũng... to... và... s... c... nóng... lúc... nào... cũng... l... n... . N... i... bánh... đ... c... d... tính... s... chín... xong... tr... c... giao... th... a... . C... T... Hoè... ch... huy... c... mà... C... làng... vây... quanh... n... i... bánh... . Bao... nhiêu... th... c... ăn... đ... c... bày... ra... . Ăn... u... ng... t... đ... ng... . Nói... c... i... râm... ran... . Đúng... là... vui... nh... .

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

tết.

Cô B.95 là người sung sướng nhất. Cô báo bố không khí nhà bánh chưng này nó khá dễ trong cả bao nhiêu chuyện vui. Rồi cả bố thì gian dối nhanh quá. Mẹ ngày nào sang Canada mà nay đã 15 năm rồi. Mẹ ngày nào lão còn cả bố thì gọi tên Canada cả các cháu. Chả Ba Biên Hoà bố thì chuyện này nên kể thay cho cả. Rồi khi cả mẹ sang Canada năm 1995, cả có 2 cháu. Bố nên các cháu đến nhà cả thì toàn bố nên da trắng. Cả không gọi được chúng báo tên Canada nên cứ đặt tên VN cho tết ông cha. Con Elizabeth thì cả gọi là con Bét, Con Evelyn là Lyn, thằng David là Vít, thằng Bernard là thằng Be. Nghe buồn cười quá.

Chả Ba Biên Hoà kể chuyện gọi tên cả cô B.95 xong thì quay vào Ông T. Hoè xin ông bố để cho cả trình giúp vui, kể chuyện cả đi học học. Năm nay là năm con cả thì phải nói chuyện cả đi học. Ông T. Hoè liền cả vào ông ODP: Xin bố cả ODP lên tiếng trả lời. Nhờ có sự trong trắng, ông T. Hoè kể ngay. Rồi nói về cả thì hiểu chuyện cả, nhưng có một chuyện mà ít người chú ý: Cả là một đồng y sĩ giỏi vô cùng. Chả các bố nên nghĩ phải không? Trong chuyện cả tích về Chú Cuội nói rõ việc này mà. Rồi thu hút chú ý vào việc kể chuyện cả, một bố cả chú ý cả đi học con. Chú nghĩ nhà để những con cả này lên thì chúng sẽ sát hại dân lành nên cách hay nhất là phải trả họ về nhà, chú liền gọi tất cả con cả con. Về cả khi đó chú nghe tiếng cả đang về tết. Chú sợ quá nên vội trả lên cây. Cả mẹ về thấy con báo cả thì cả liền thét khóc và gọi mẹ mẹ, rồi cả mẹ ra báo sự gọi mẹ mẹ lá cây đem về để cho con. Cả con thì hiểu sự việc, rồi mẹ mẹ con đi nhau đi chỗ khác. Chú Cuội nhớ một cây thuốc nên đã báo cả cây này về nhà trắng. Tết đó dân làng có ai cả để xin chú cả. Chả một lá mà chú cả sự việc bao nhiêu người. Rồi rằng Cả là một danh y, phải không nào?

Ông H.O. bèn hỏi: Thả cái cây thuốc cả thì tên là gì và bây giờ còn không. Ông ODP liền cả: Đáng lẽ thì cây thuốc này còn ở trên gian nhưng tết rồi về chú cuội mà cây đó bây giờ đang mọc trên mặt trăng. Thấy hiểu dân làng thả về nghĩ không hiểu gì cả, ông kể tiếp: Rồi ngày xưa không ai có nhà về sinh trong nhà. Có nhu cầu thì cả nhà ra về, chả nào thoả mái thì cho cả báo tâm sự cả đó. Về cả chú Cuội cũng vậy. Chú cả đến về là phải kiêng cái gì cả cây thuốc thả. Một bố cả chú quên rồi đến mà gọi tên ngay vào gọi cả cây thuốc. Cây thả lên để tiên nhìn thấy sự việc và lên để tiên báo tết vì hiểu việc nên nó sợ quá, nó liền bay lên trời.

Cả làng phá ra cười. Ông T. Hoè nói thêm: Rồi rằng tết phải nhà mà trên gian một cây thuốc thả nhà. Ông còn làm cho cả làng cả lên nhà nhà khi ông luồn về con cả. Ông báo tiếng VN khi thả về để có câu 'dễ như cả', thả về la hét cả thì có câu 'cả gọi, cả đi rồi'. Bà H. Xuân H. nghĩ cả cả cả cả là 'hang hùm', sách ghi rồi khi thả ông Chiêu H. nói máu dê để nhảm xa thì bà đã cả cáo ngay: Ngày này chả báo cho mà bố, chả nên y hang

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TỐT CON CỐP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

hùm chò mó tay. Bà Hò Xuân Hò ng dùng chò ‘hang hùm’ vò a lỏ vò a bỏ o, phò i không các cỏ . Xỏ a nay tí ng vẫn chỏ ng gỏ i chỏ n đó là đỏ ng thiên thai cỏ mà.

À, nói tí bà Hò Xuân Hò ng là nói tí văn chỏ ng. Xin cho tôi đỏ c lan sang chuyỏ n văn chỏ ng mỏ t chút nha. Nhân năm Cỏ p, tôi xin nói vỏ bài thơ Nhỏ Rỏ ng cỏ a Thơ Lỏ . Bài thơ này tôi cho là hay tuyỏ t vì là lỏ i cỏ a dũng sĩ mỏ t thuỏ đỏ c ngang nay thỏ y mình nhỏ con cỏ p trong cũ i sỏ t sỏ thú. Tôi mê nhỏ ng câu này quá:

*Nào đâu nhỏ ng đêm vàng bên bỏ suỏ i
Ta say mỏ i đỏ ng uỏ ng ánh trắng tan
Đâu nhỏ ng ngày xỏ a chuyỏ n đỏ ng bỏ n phỏ ng ngàn
Ta lỏ ng ngỏ m giang san ta đỏ i mỏ i*

*... Hỏ i oai linh cỏ nh nỏ c non hùng vĩ
Là nỏ i gỏ ng hùm thiêng ta ngỏ trỏ
Nỏ i thênh thang ta vùng vỏ y ngàn xỏ a...*

Các bỏ n có thỏ y giỏ ng thỏ hùng tráng không ? Cỏ p xỏ ng mình là ‘hùm thiêng’ nha. Bài này Thơ Lỏ đỏ tỏ ng nhà cách mỏ ng Nguyỏ n Tỏ ng Tam. Nỏ u bây giỏ mà tôi làm đỏ c mỏ t bài thơ nhỏ thơ này thì tôi sỏ đỏ tỏ ng Nhà Thơ Vũ Hoàng Chỏ ng. Các bỏ n có biỏ t tí sao không ? Vì Vũ Hoàng Chỏ ng là mỏ t hỏ tỏ ng trong làng văn Miỏ n Nam. Vũ Hoàng Chỏ ng dám chỏ thỏ Tỏ Hỏ u trỏ c mỏ t Tỏ Hỏ u. Các bỏ n biỏ t Tỏ Hỏ u là ai rỏ i. Đây là mỏ t hung thỏ n chỏ đỏ o văn thơ VC. Tôi nghe mỏ y bỏ n thân kỏ lỏ i chuyỏ n nhà thơ hỏ Vũ mó đỏ nhỏ thỏ này: Sau 1975, ông nhà văn Thanh Nghiỏ tỏ bỏ ng vỏ Saigon và ngỏ i ghỏ chỏ đỏ o văn nghỏ Miỏ n Nam. Đỏ lỏ y lòng lãnh tỏ Tỏ Hỏ u, Thanh Nhỏ tỏ chỏ c mỏ t buỏ i tỏ a đằm tí nhà riêng, khách mỏ i là nhỏ ng khuôn mỏ t lỏ n trong thi đàn. Khách danh đỏ là quan Tỏ Hỏ u tỏ Hà Nỏ i vào. Chỏ nhà mỏ đỏ u chỏ ng trình bỏ ng mỏ c bình bài thơ ‘Đỏ i Đỏ i Nhỏ Ông’ cỏ a Tỏ Hỏ u viỏ t năm 1953 khi nghe tin Xít Ta Lin chỏ t. Trong bài thơ này có 2 câu mà ông cho là xuỏ t thỏ n:

*Thỏ ng cha, thỏ ng mỏ , thỏ ng chỏ ng,
Thỏ ng mình thỏ ng mỏ t, thỏ ng ông thỏ ng mỏ i.*

Thanh Nghiỏ luỏ n rỏ ng: hai câu 14 chỏ thì đã có 7 chỏ thỏ ng, còn 7 chỏ kia: cha, mỏ , chỏ ng, mình, ông, mỏ t, mỏ i, tỏ t cỏ đỏ u là nhỏ ng chỏ tỏ m thỏ ng. Yỏ thỏ mà thi thỏ n Tỏ Hỏ u đã ghép

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TỐT CON CỐP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Chúng tôi và bạn chúng thành hai câu xuất thân, tuy bút. Mẹ nhà thơ tôi tên Xuân Diệu, Chế Lan Viên, Huy Cận có mặt trong buổi tiệc cũng đưa lên tiệc tán tụng 2 câu thơ, cho là hai câu tuy bút. Và nhà thơ Miền Nam Vũ Hoàng Chương cũng góp ý. Nhà thơ họ Vũ của chúng ta vẫn ngỡ ngàng như nhếch nhếch nói nhếch nhếch. Ông chỉ xin góp đôi điếu như mẹ. Rồi thơ thì phải có hồn, thơ phải bắt nguồn từ sự thực. Hai câu thơ mà quý vị tán tụng là hai câu thơ p n i như câu ở trên:

*Yêu biết mấy nghe con tôi nói,
Tiếng đưa lòng con gọi Stalin*

Vũ Hoàng Chương bảo rằng câu này không là sự thật, vì không có đứa bé nào mà câu nói đưa đi là Stalin cả. Tôi chỉ không phải là sự thật này thì làm sao đưa ra sự thật tiếp theo là thơ ông như mẹ tôi nói. Bởi vậy hai câu thơ trên chỉ là hai câu thơ khéo chứ không phải là hai câu thơ thật. Lời phát biểu này là gáo nước đổ vào mặt mẹ quan văn nghệ VC. Không thấy ai kịp thêm bữa tiệc tung hô Tố Hữu đã kịp thúc nhếch nhếch nào. Chỉ biết rằng sau đó ít lâu thì nhà thơ miền Nam Vũ Hoàng Chương bắt đi tù cộng sản, giữa năm 1976 thì đưa ra ngoài, ít lâu sau thì thi bá hộ Vũ qua đời.

Thấy mẹ tôi ngỡ ngàng say mê nghe ông nói về cái khí phách của Vũ Hoàng Chương, ông Tố Hữu bàn tiếp: Tôi nghĩ ta phải gọi Vũ Hoàng Chương oai hùng như chính con cộng sản trong bài Nhớ Rừng của Tố Hữu. Ông là một mãnh hổ không hề biết sợ. Vũ Hoàng Chương có cái dũng của Phùng Quán:

“ Yêu ai cũng bằng yêu, Ghét ai cũng bằng ghét. Dù ai ngon ngọt nuông chiều, Cũng không bằng yêu thành ghét Dù ai cầm dao đưa gươm, Cũng không bằng ghét thành yêu...”

Biết mình nói đã dài, ông Tố Hữu xin chấm dứt bài diễn văn. Ai cũng hít hà khen ông nói chuyện hấp dẫn quá. Ông H.O. lên tiếp: Nhân chuyện văn chương chữ nghĩa, xin cho phép tôi nghe chuyện con cộng sản đưa bàn sang chuyện ngôn ngữ mẹ đẻ VN. Rồi bạn chỉ ngôn ngữ là bạn đi với thi gian. Tiếng Việt cách đây 100 năm khác với tiếng Việt bây giờ, nhất là tiếng Việt nói ở trong nước hiện nay. Tôi thấy việc này rất rõ khi đọc bài báo ở Saigon kể chuyện ngôn ngữ trao đi ở cửa bán và sử dụng computer. Nếu không biết từ vựng đây là ngôn ngữ nói về máy điện toán thì nhiều người sẽ nghĩ rằng đây là chuyện tầm thường. Này nha, đây là tôi ông khách nói với cô bán hàng:

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TẾT CON CẬP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

- Cô , tôi thấy cái phở nộm mà cô không ăn kìa phải cái phở nộm mà cô ăn thì sao đã xẩy ra. Cái trung tâm ng cô ăn tôi đi tự nhiên y như hên đi và xìu xìu ng.
- Ừ y chót, anh đừng nói vậy, phở nộm mà em rớt tết, nhiều khách hàng đã khen mà. Em biết em anh sẽ hài lòng
- Không đâu, thôi có sao
- Thế em xin hỏi anh, anh có cái tết và kích hoạt đúng mà không ?
- Có chứ, tôi làm đồ mĩ thuật mà
- Vậy xin anh cho em coi cái phở nộm mà anh nào

Cô B.95 nghe đến đây thì lên tiếng: Các bác ơi, các bác đang nói chuyện gì vậy? Tôi nghe Bác không ra Bác, Nam không ra Nam, tôi chỉ hiểu gì cả. Chị Ba Biên Hòa đáp ngay: Đồ t khoát không phải tiếng Nam, cũng không phải tiếng Bác, đây là ngôn ngữ thông dụng mà con cháu chúng ta đang nói hàng ngày, đừng sợ chị đừng có sợ. Xưa thì khốn khổ, đăng ký, nhốt trí, tham quan, nay thì cái tết, xỏ lý, phở nộm, phở nộm. Cái đĩa này mai tết về là Hà Nội thì có còn ngói thông ngôn.

Ừ nhỉ chót nhá ra đi u gì quan trọng, cô B.95 cười hi hi: Mà sao bây giờ có ông Tí Hoè vậy, các bác không nói chuyện sao nữa à ?

Anh John lên tiếng ngay: Có chứ bác, bây giờ vui quá, thay vì chuyện thì sợ, cháu xin được mừng tuổi cả làng một bài thơ mà sợ u tởm đởc. Chị c bài này sẽ là kim châm cho hỏi sợ trong năm con cập này. Tôi chỉ xin được một đản an ngữ n:

Là đàn ông thì c là mê rìa chén
Mà lau nhà và háo hức lau xe
Là đàn ông là rìa c a đi v v
Nhanh nhủu chẩy ra đi làn đi nón
Dịu dàng ng i bng bàn tay năm ngón
H i nàng xem có dùng n c cam không
R i trong khi nàng chân co chân du i
Ta tung tăng vào b p m làn
L y các th bày ra bàn
N c r ng này x p vào ngăn gia v
Hành tím này x p vào gi đ khô
Đ u h này thì b vào tô
Còn rau s ng b vào thau rìa s ch

...

Chuyện phiếm ngày tết: MẸ NG TỐT CON CỐP

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Anh John còn đang đỡ nhỡ cốm thì Chi Ba Biên Hòa nói to: Nồi bánh chốm đã chín, xin dân làng chuộm bở rở bánh. Không khí làng bốm chốm sôi đốm hốm lên. Thế mà đã gốm giao thốm a rốm i. Ông Tốm Hoè chốm huy viốm cốm y bánh tốm trong nốm i ra, rốm i vốm i vốm quay vào chuộm nốm bốm bàn thốm tốm tiên. Bàn thốm đốm cốm ông thiốm tốm pốm giốm a phòng khách. Ông thốm tốm chu đáo, bài vốm giốm a bàn thốm nốm nốm đốm chốm vàng màu kim nhũ. Nét bút cốm a ông thốm tốm chân phốm phốm ngốm. Ông ghi tên tốm tiên cốm a mốm i dân làng. Hai bên là hai cây nốm nốm hốm ngốm thốm tốm nốm. Trốm cốm mốm tốm bài vốm là lốm hốm ngốm, đĩa trái cây' cốm u đốm xốm i', rốm i hai cốm pốm bánh chốm ngốm, mốm tốm pốm cốm a Chú Paul do ông Tốm Hoè mang tốm miốm nốm tây sang, mốm tốm cốm pốm vốm a nốm u trong nốm i vốm tốm ra.

Đúng giốm giao thốm a, cốm Chánh tiên chốm đốm ngốm giốm a, dân làng vây chung quanh. Cốm trốm nhốm trốm ngốm thốm pốm hốm ngốm vái tốm rốm i lốm nốm tiốm ngốm cốm u xin cho quê hốm ngốm Viốm tốm Nam hoà bình thốm nhốm vốm ngốm, chóng hốm tốm nốm CS, toàn vốm nốm lãnh thốm , cho dân làng đốm cốm an lốm cốm và thốm ngốm yêu nhau trốm nốm đốm i. Sau đó cốm trao cho mốm i ngốm i 3 que hốm ngốm. Ai cũng lâm râm khốm nốm vái vốm i lốm i tâm ngướn riêng.

Lốm nghi cúng tốm đã xong, bây giốm đốm nốm phốm nốm chúc tốm tốm. Cốm Chánh tiên chốm đốm cốm mốm i ngốm i xuốm ngốm đốm dân làng chúc tho, Cốm Chánh gốm tốm đi. Thế là phốm nốm nghi lốm đã xong, Dân làng quay vào chúc tốm tốm lốm nốm nhau. Phốm nốm này thốm cốm là cốm mốm đốm ngốm. Cốm B.95 nói không ra lốm i. Đốm nốm phốm nốm lì xì, Cốm Chánh mốm ngốm tuốm i mốm i ngốm i mốm tốm bao thốm màu đốm. Bao thốm này là do ông ODP làm sốm nốm cho cốm. Trong bao thốm mốm u đốm này không có tiốm nốm nhốm ngốm có mốm tốm tốm mốm giốm y cốm ngốm màu đốm, trên đó in 100 chốm PHốm C. Các cốm biốm tốm mốm thiốm pốm 100 chốm này chốm. Cốm Chánh bốm o: Có PHốm C là có tốm tốm cốm. Giàu sang phú quý mà không có phốm cốm thì kốm nhốm không, quốm nốm cao chốm cốm trốm ngốm mà không có phốm cốm thì kốm nhốm không, sốm ngốm thốm 100 tuốm i mà không có phốm cốm thì kốm cũng nhốm không.

Anh John lốm nốm đốm u tiên có tốm mốm thiốm pốm in 100 chốm Phốm cốm thì thích lốm mốm. Anh bốm o chốm Phốm cốm thốm ngốm đốm chốm ra Anh vẫn là Happiness, nhốm ngốm có lốm nên đốm chốm là Blessing thì hay hốm nốm. Ngốm i Bốm cốm Mốm o a chúc nhau: God bless you. Đốm cốm Thốm ngốm Đốm chúc phốm cốm lành tốm cốm là đốm cốm hốm tốm mốm i sốm. Lốm i chúc y gốm nốm đây đốm cốm viốm tốm khác đốm i, nhốm sau: Be blessed and be a blessing to others. Xin nốm nốm Trên chúc lành cho bốm nốm, và bốm nốm hãy là phốm cốm lành cho ngốm i khác nốm a. nốm Trên này có thốm là Thiên Chúa, là Đốm cốm Phốm tốm, là Tốm Tiên.

Ông Tốm Hoè thêm câu chốt: Trong tiốm ngốm Phốm cốm có tiốm ngốm cốm i đốm y nha.

Kính chúc đốm cốm giốm năm mốm i đốm y phốm cốm lành và đốm y tiốm ngốm cốm i.

Chuyến phi hành ngày tết: MÙNG TẾT CON CỎ P

Tác Giả: Trà Lũ

Thứ Hai, 08 Tháng 2 Năm 2010 19:26

Món quà đầu năm:

ĐY TI NG C I ĐY KI N TH C

Nhà Xuất Bản HOA Lũ hân hạnh giới thiệu

2 sách mới của Nhà Văn TRÀ LŨ, tác phẩm thể 11 và 12 vừa phát hành:

MI N Đ T AN L C

Những chuyến vui tết i dĩ d m nh t trong m y năm qua
và

500 CHUY N C I

những chuyến đi u lâm đông tây kim c ch n l c,
khác với 300 Chuyến C i đã xuất bản năm 2001

Giá sách và bưu phí mới cụn:

-g i trong Canada: 25 Gia kim (hay 23 M kim)

- g i t Canada sang Hoa K : 28 Gia kim (hay 26 M kim)

- g i t Canada đi các n c khác: 33 Gia kim (hay 30 M kim)

Ngân phi u xin đ : TRÀ LŨ, 113 Kennedy Ave, Toronto, Ontario M6S 2X8 Canada

Đây là hai viên thuốc tiên làm th giãn c tâm th n c th ch t

Đây cũng là món quà trang nhã và đ p nh t

đ t ng thân nhân và b ng h u nhân đ p Giáng Sinh và Năm mới.

Xin cho chúng tôi tên và địa ch .